Temps Ordinari - Tretzè diumenge

Per LlorencP el dl., 20/06/2022 - 18:00

1Re 19,16b,19-21
Ga 5,1.13-18
Lc 9,51-62

Ja en aquest temps ‘de durant l’any’, temps ordinari, les lectures ens parlen del sentit i condicions del seguiment de Jesús.

En primer lloc, la gratuïtat de ser convidat a seguir Je?us, com veiem en la primera lectura. És el Senyor qui s’ha fixat en Eliseu i qui ha dit a Elies que serà el seu successor. El gest profètic de tirar-li a sobre el mantell significa, de manera plàstica, que el do de la vocació no és quelcom conquerit, sinó quelcom rebut, ‘caigut de sobre’…

Ens podem preguntar, potser, com vivim la nostra vocació cristiana, com acolim aquest mantell caigut a sobre de manera inesperada?

També podem veure aquest mantell caigut a sobre, la vocació, com un mantell que suggereix la idea que la vocació ens revesteix, no només ens envia, sinó que també ens protegeix del sol i dels elements, perquè el camí és llarg i pot tenir moltes inclemències…

En segon lloc, veiem com entre Elies i Jesús hi ha un pas important per veure la fondària i radicalitat de la vocació. En efecte, Elies accepta que Eliseu vagi a acomiadar-se dels seus. Jesús es mostra més radical: *“Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu ves a anunciar el Regne de Déu”.*

Potser no hem de pensar que Jesús sigui simplement un Mestre exigent i dur. Potser hem de veure més que aquesta radicalitat prové del sentit d’urgència, que viu apassionadament Jesús per fer realitat llavors de Regne en el nostre món.

Potser hem de veure Jesús, no com un mestre d’ensenyaments diversos que posa proves difícils als seus seguidors, sinó com un apassionat que es commou davant els patiments, les desorientacions i les injustícies que pateix el poble, els petits, els oblidats. Per això Jesús fa un pas més en mostrar la urgència per trobar persones disposades a viure l’experiència del Déu-Abbà, i a compartir i fer present la fraternitat i el Regne en el nostre món tan ferit…

Ens podem preguntar, doncs: quines excuses (em) poso per no lliurar generosament la meva vida. Les meves energies, tot el que sóc i posseeixo al servei del Regne, del projecte amorós de Jesús?

Finalment, veiem com Jesús viu amb decisió la seva missió: *“resolgué decididament encaminar-se a Jesuralem”*. Com dèiem. Podem veure Je?us com algú apassionat i decidit.

Però veiem també com Jesús pateix l’oposició i l'escepticisme de la gent, el rebuig i el tancament que tan presents són sovint al nostre món: els samaritans no podien acollir i acceptar els jueus, i passava també al revés…

Front el rebuig, pot sortir fàcilment el desig de revenja o de tornar tancament per tancament. Però Jesús també en això es mostra radical: davant les intencions de revenja dels deixebles,

El Regne té urgència, però no és vàlid qualsevol mitjà: el Regne suposa també una manera de fer, que és pacient, acollidora, incondicional, serena, vigorosa per perdonar i donar noves oportunitats, tendre alhora, per estovar els cors endurits.

Ens podem preguntar doncs: nosaltres, com fem present el Regne en el nostre món? Com som testimonis no només del desig d’una més gran fraternitat, sinó també de seguir els camins humils, amorosos, sempre respectuosos del Senyor?

Que ell ens ajudi a acollir el do de la nostra vocació, que ens transmeti aquest sentit d'urgència i apassionament pel Regne que tenia Jesús, i que ens ajudi a veure la manera de fer-ho seguint l’estil i el tarannà del bon Senyor. Que així sigui!

ETIQUETES
VOCACIÓ RADICALITAT REVENJA